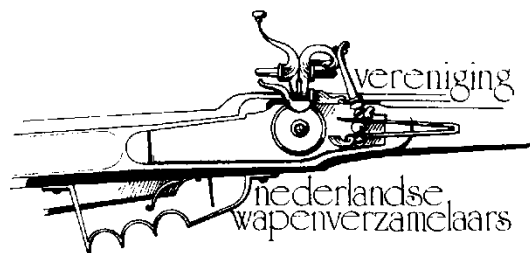

Vereniging van Nederlandse Wapenverzamelaars
Prins Hendrikstraat 15-D
3071 LG Rotterdam

Ministerie van Justitie en Veiligheid
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Ridderkerk, 6 januari 2023

Betreft: Wijziging van de WWM - verkoop en dragen van messen

Geachte heer/mevrouw,

De leden van de Nederlandse Vereniging van Wapenverzamelaars (VNW) volgen de vernieuwingen op het gebied van wapenwetgeving met grote belangstelling. Dat komt omdat dit grote invloed kan hebben op de beoefening van onze hobby.

Op overheid.nl is te lezen dat het Ministerie van Justitie en Veiligheid een aanpassing van de Wet wapens en munitie (verkoop en dragen van messen) voorbereidt. De verzamelaars van blanke en andere wapens zullen met de voorgestelde wetgeving problemen ondervinden omdat het onduidelijk wordt welke regels voor hun verzamelobjecten gelden. Het kan van geval tot geval anders beschouwd worden. Dat is strijdig het legaliteitsbeginsel. Het bestuur van de VNW is van mening dat de voorgenomen aanpassing van de WWM en RWWM slechte wetgeving tot gevolg heeft.

De nu voorgestelde vernieuwingen zijn niet gericht op wapens, maar op alle mogelijke gebruiksvoorwerpen waarmee het mogelijk is mensen letsel toe te brengen. Echter, bijna ieder gebruiksvoorwerp kan wel lichamelijk letsel toebrengen.

De wet wil het onverpakt vervoeren van die gebruiksvoorwerpen voor iedereen verbieden die daar geen verifieerbaar geldige reden voor heeft.

De burger moet op zoek naar een verpakking voor een onschuldig gebruiksvoorwerp of maatregelen treffen zodat de goede reden voor het dragen (in juridische zin) verifieerbaar is. Hoe kwantificeer je een voldoende mate van verifieerbaarheid? Welke voorwerpen het precies zijn is niet duidelijk. Wat straks mag wordt niet langer bepaald door de rechter maar de politie. Daarmee heeft de wet nadelige gevolgen voor alle, meer dan 17 miljoen inwoners van Nederland.

Er is geen goede onderbouwing van de kosten die worden genoemd als de administratieve lasten van burgers en bedrijven.

Alle burgers worden geconfronteerd met ongemak bij onschuldige zaken zoals het dragen van een schroevendraaier of snoeischaar. Dit kan ertoe leiden dat veel burgers de wet daarom niet zullen naleven en kwaadwillenden zich er niet aan zullen storen.

Tijdens de handhaving zal het vaak niet mogelijk zal zijn om de geldige reden voor het dragen te controleren. Vanwege de ernst van de overtredingen (ze zijn onder de huidige wet al strafbaar) zal in veel gevallen uiteindelijk toch een uitspraak van de rechter worden verlangd. Ook als een rechter de beklagde in het gelijk stelt, neemt dat niet weg dat het proces dat daaraan vooraf gaat veel spanningen met zich meebrengt. Dit gevoel van onrecht zal het vertrouwen van de burger in de integriteit van de overheid doen afnemen. Het past een vrij Europees land niet om al haar burgers dergelijke beperkingen op te leggen zonder dat dit zal leiden tot een substantiële verbetering van de openbare veiligheid.

De huidige WWM Art 2, Cat IV sub 6 en 7 zijn redelijk goed te begrijpen en voorzien al in het verbieden van gebruiksvoorwerpen die lichamelijk letsel kunnen toebrengen. De voorgestelde vernieuwingen zijn moeilijk te begrijpen en niet eenduidig uit te leggen. De combinatie van vrijstellingen/uitsluitingen (WWM Art 26, 27 en 31) om elders juist beperkingen op te leggen en de aanwijzing van gebruiksvoorwerpen onder WWM Art 2, Cat IV sub 6 is ondoorzichtig en verwarrend.

Om bovengenoemde redenen wil het voltallige bestuur van de VNW de minister vragen om de voorgestelde wetswijziging voor te leggen aan de Commissie Wet wapens en munitie die tot taak heeft voorstellen te doen om de WWM te vernieuwen.

Met vriendelijke groet

Henk Bouwman
Secretaris VNW

Toelichting

De huidige WWM verbiedt in Art 2, Cat IV sub 7 al het dragen van gebruiksmessen. Het nieuwe wetsvoorstel wil echter de bevoegdheid van de rechter neerleggen bij de politie. Onbedoeld creëert dit rechtsonzekerheid bij alle meer dan 17 miljoen Nederlanders burgers die geen kwaad in de zin hebben.

WWM Art 2, Cat IV sub 7 – niet op voorhand al een wapen

Onder “3.1. Huidig kader”, 3e alinea staat: *“Zo is het bijvoorbeeld toegestaan om zonder enige reden een mes met een enkelzijdig gesneden lemmet tot 28 centimeter op straat te dragen”.*

Het woord *“toegestaan”* is misschien voor een jurist logisch maar in de praktijk is dit desondanks wel verboden onder de huidige WWM Cat IV sub 7. Alleen moet er nu een rechter aan te pas komen.

Waar het hier om gaat staat in “3.1 Huidig kader”, 2e alinea *“niet ... op voorhand als wapen ... en als zodanig gereguleerd”*. De intentie van het wetsvoorstel is om bevoegdheden van de rechter neer te leggen bij de politie. Het doel van de wetswijziging is dus om de politie beter in staat te stellen om WWM Cat IV sub 7 wapens te weren.

De interpretatie van WWM Art 2, Cat IV sub 7 *“Voorwerpen waarvan, gelet op hun aard of de omstandigheden waaronder zij worden aangetroffen, redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij zijn bestemd om letsel aan personen toe te brengen of te dreigen en die niet onder een van de andere categorieën vallen”* ligt straks bij de politie.

De politie besluit dus straks of iemand een boete van € 8700,- en een strafblad krijgt of niet. De WWM Art 2, Cat IV sub 7 biedt echter zoveel ruimte voor interpretatieverschillen dat dit de rechtspositie van alle burgers ernstig ondermijnt.

Een dergelijk besluit hoort in een zorgvuldig proces genomen te worden door de rechter.

Het bereik van het wetsvoorstel beperkt zich niet alleen tot steekwapens. De wetgever ziet dit misschien als een bijkomend voordeel maar het betekent wel dat het een nog grotere impact op het dagelijks leven van alle burgers heeft om de wet te kunnen naleven.

WWM Art 2, Cat IV sub 6 en 7 – beperkt zich niet tot puntige voorwerpen

In “3.2. Aanwijzing van gebruiksmessen als wapen”, 3^e alinea staat aangegeven: *“Ook botte gebruiksvoorwerpen die als slag- of stootwapen kunnen worden gebruikt kunnen aan de lijst worden toegevoegd”*. Wat niet aan de lijst (sub 6) wordt toegevoegd valt alsnog onder de werking van sub 7.

Het nieuwe wetsvoorstel maakt het voor de burger onmogelijk om te weten wat wel of niet mag. Of iets wel of niet bestemd is om letsel toe te brengen bepaalt straks de politiemans of vrouw die toevallig op dat moment aanwezig is.

Bestemd om letsel toe te brengen

Met bijna elk stuk (tuin)gereedschap kan in mindere of meerdere mate letsel worden toegebracht. Het gaat bovendien echter niet alleen om gereedschap. Een frisdrankfles kan, kapotgeslagen, dienen

als steekwapen. Valt dit wel of niet Art2 Cat IV sub 7? Er kan letsel worden toegebracht met bijna elk voorwerp. Met bijvoorbeeld een balpen kan je een oog verminken.

Voor het dragen van een gebruiksmes is een verifieerbare verklaring nodig. Verifieerbaar maakt de naleving van de wet extra moeilijk en de handhaving onwerkbaar.

WWM Art 2, sub 6 - Dragen van aangewezen gebruiksmessen

In "3.3 Dragen van aangewezen gebruiksmessen" 3^e alinea staat: "De drager zal met een aannemelijk, verifieerbare en niet op voorhand onaannemelijk verklaring aannemelijk moeten maken dat het ... (niet onder WWM Art 2, sub 6 valt)".

Dus iemand die creatief is in het verzinnen van een aannemelijk verhaal komt daar niet mee weg want het verhaal moet ook nog verifieerbaar zijn.

Een voorbeeld: Een schroevendraaier is meegenomen om bij een vriend of familielid een loszittende lamp vast te draaien. Stel dat de politieman meegaat om dit te verifiëren (huiszoekingsbevel?) en inderdaad een loszittende lamp aantreft. Dan nog rijst de vraag of dit geen vooropgezet plan is. Er zijn altijd wel openingen om zo de wet te ontduiken.

Aan de andere kant stelt het elke burger voor de situatie dat hij, welk voorwerp dan ook, niet ingepakt mag dragen omdat de reden niet verifieerbaar is. De mantelzorger met de schroevendraaier moet oma vooraf informeren over haar intenties maar oma is doof en neemt de telefoon niet op.

Er is geen onderbouwing van de kosten die worden genoemd als de administratieve lasten van burgers en bedrijven.

7. Administratieve lasten burgers en bedrijven

"De eenmalige kosten daarvan worden per bedrijf geschat op % 108 (2 uur x 54 voor hoger opgeleid personeel)." en "De kosten daarvan worden alsnog ingeschat op % 0,56 per verkoop (0,05 uur x € 34 voor middelbaar opgeleid personeel)" Waar zijn deze bedragen op gebaseerd? Waar komen ze vandaan?

Bijvoorbeeld het deugdelijk verpakken van een kettingzaag kost tijd en geld en neemt ruimte in. Dat is een aspect dat bovendien niet is meegenomen.